Ma pole kuri kosilane;
Ma olen waene teede käija,
Teede käija maade marsja,
Wene raamatu wedaja,
Saksa asjade ajaja.
Sest sa oled kosilane,
Et su koljud kirjutatud.
Mul on kodu weike wenda,
Kes mu koljud kirjutanud.
Sest sa oled kosilane
Et su hobune suetud,
Mul on kodu wana taati,
Kes mu hobuse sugenud.
Kes tegi kirjad kinnastesse?
Ode tegi kirjad kinnastesse.
Kes tegi kuue kulda toime!
Ema tegi kuue kulda toime.
Süs ribasin neiu reele
Ajasin wankeri wahele.
Neidu kuri kilgatama

Mina walmis waigistama;
Ära jölla peiukene!
Ei ma jöla neiukene!
Ohjad jöhwised jölawad,
Nahka päitsed heitwad nalja
Rätsutimad naljatawad. —

No 7.

Kül on kirstu kiskujaid
Ja ande wana algajaid
Ei ole kitse kinkijaid!
Halli talle andejaid!
Mis sest kitsest kingitakse,
Hallist tallast annetakse;
Tuleb külma wöttab kitse,
Tuleb susi tappab talle.
See on öde ommetegi,
Kes tal kingib kirju härja
Annab halli tänukese!
Pul löi susi külje peale
Tän löi hundi seljaliste. —